

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 30 listopada 2021 r.

Poz. 7561

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.56.2021 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 listopada 2021 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834) i art. 28 ust. 1 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922, 1873 i 1986)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 348/XXXV/2021 Rady Miejskiej w Kłobucku z dnia 26 października 2021 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w Kłobucku w rejonie ulic Górniczej i Drukarskiej.*

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 26 października 2021 r. Rada Miejska w Kłobucku podjęła uchwałę nr 348/XXXV/2021 w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w Kłobucku w rejonie ulic Górniczej i Drukarskiej.*

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: *upzp*), w dniu 28 października 2021 r., Burmistrz Kłobucka przekazał organowi nadzoru uchwałę nr 348/XXXV/2021 oraz w dniu 3 listopada 2021 r. dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 19 listopada 2021 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze i umożliwił Gminie złożenie wyjaśnień w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

Burmistrz Kłobucka skorzystał z przysługującego uprawnienia i złożył w dniu 26 listopada 2021 r. wyjaśnienia (znak pisma: GPN.6722.04.2018,GPN.KW.2265.2021 z dnia 24 listopada 2021 r.).

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego Wojewoda Śląski, po przeanalizowaniu legalności przedmiotowej uchwały z uwzględnieniem wyjaśnień gminy, stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gdyż granice obszaru objętego planem, nie uwzględniają maksymalnych całkowitych wysokości elektrowni wiatrowych dopuszczonych w ramach terenów oznaczonych symbolami 2E, 3E, 4E, 5E, przeznaczonych pod infrastrukturę techniczną – elektroenergetykę (elektrownie wiatrowe), co narusza art. 7 ust. 1 pkt 2 oraz art. 7 ust. 2 *ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych* (Dz. U. z 2021 r., poz. 724; zwanej dalej: *ustawą wiatrakową*), poprzez nieobjęcie zakresem planu miejscowego wszystkich terenów, w ramach których występują faktyczne ograniczenia w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 3a *upzp*.

Podstawowym przepisem *ustawy wiatrakowej* jest art. 3 mówiący, że lokalizacja elektrowni wiatrowych następuje wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 15 ust. 3 pkt 3a *upzp* w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a (w tym przypadku elektrowni wiatrowych), oraz granice ich stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. Przepis art. 4 ust. 1 *ustawy wiatrakowej* precyzuje, że odległość elektrowni wiatrowej od zabudowy mieszkaniowej oraz odległość zabudowy od elektrowni wiatrowej **jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej**, mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirlnik wraz z łopatami (jest to tzw. całkowita wysokość elektrowni wiatrowej). W świetle art. 6 pkt 2 *ustawy wiatrakowej* odległość określoną zgodnie z art. 4 uwzględniają organy gminy oraz wojewoda przy sporządzaniu oraz uchwalaniu albo przyjmowaniu planu miejscowego albo jego zmiany.

Przepis art. 7 ust. 1 cyt. ustawy wskazuje natomiast wyraźnie, że **plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej**, określa całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej i **jest sporządzany co najmniej dla obszaru**, na którym – zgodnie z art. 4 ust. 1 – nie mogą być zlokalizowane nowe budynki mieszkalne albo budynki o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, a **którego granice są wyznaczone z uwzględnieniem maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej określonej w tym planie**.

Niemniej jednak, ustawodawca wprowadził również przepisy przejściowe. I tak, przepis art. 15 ust. 7 pkt 2 *ustawy wiatrakowej* stanowi ogólną zasadę, a mianowicie wskazuje, że do projektów planów miejscowych (albo ich zmian oraz inwestycji realizowanych na podstawie ustaleń tych planów), w stosunku do których przed dniem wejścia w życie ustawy nie dokonano wyłożenia (tj. przed dniem 16 lipca 2016 r.), stosuje się przepisy tej ustawy. Wyjątek od tej zasady wprowadza art. 15 ust. 8 *ustawy wiatrakowej*, ustanawiający dłuższy okres przejściowy w wyznaczonym zakresie (tj. do dnia 15 lipca 2022 r.). Według art. 15 ust. 8 *ustawy wiatrakowej*: *w ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dopuszcza się uchwalanie planów miejscowych przewidujących lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, na podstawie przepisów dotychczasowych, tzn. można zlokalizować inwestycje bez uwzględniania zasady odległościowej 10H, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy wiatrakowej*. Takiej możliwości ustawodawca nie przewidział w zakresie lokalizowania nowej elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego (albo budynku o funkcji mieszanej) oraz parku narodowego (rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru Natura 2000 i leśnych kompleksów promocyjnych). Oznacza to, że po 16 lipca 2016 r. w każdym planie miejscowym, który przewiduje lokalizację elektrowni wiatrowych na obszarze danej gminy, również w analizowanym planie, **musi być uwzględniona zasada odległościowa 10H**, w zakresie sytuowania elektrowni wiatrowej wobec budynku mieszkalnego (albo budynku o funkcji mieszanej oraz określonych form ochrony przyrody i leśnych kompleksów promocyjnych).

Analizując przedmiotową dokumentację prac planistycznych stwierdzono, iż niniejszy plan został wyłożony do publicznego wglądu w 2021 r., tj. po wejściu w życie *ustawy wiatrakowej* (16 lipca 2016 r.). Zatem przedmiotowa uchwała podlega ocenie pod kątem zgodności z przepisami *ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych*, a więc musi być uwzględniać zasadę *odległościową 10H*.

Należy zauważyć, że przepis art. 15 ust. 7 pkt 2 nie wyłącza możliwości zastosowania art. 7 *ustawy wiatrakowej*. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, odpowiednio do wskazanych przepisów, przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej, powinien być sporządzony w taki sposób by przedstawiać zarówno teren, na którym elektrownia wiatrowa jest dopuszczona, jak również obszar jej oddziaływania, stanowiący strefę odpowiadającą dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej (10H).

Rada Miejska w Kłobucku, w § 7 analizowanej uchwały, w ramach zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w pkt 3 przyjęła, że obowiązuje zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, wymagających wyznaczenia stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, z wyłączeniem terenów 2E, 3E, 4E, 5E. Zgodnie z art. 15 ust. 3 pkt 3a *upzp* wskazane tereny wyodrębniono w granicach obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, określając dla każdego przeznaczenie – teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka (elektrownia wiatrowa). Dla terenów oznaczonych symbolami 2E i 3E, w § 20 pkt 5 lit. a uchwały, ustalono maksymalną wysokość zabudowy dla elektrowni wiatrowej mierzoną od podstawy wieży do najwyższego

punktu na płaszczyźnie wyznaczonej przez łopaty wirnika: 140 m, a dla terenów oznaczonych symbolami 4E i 5E, w § 21 pkt 5 lit a uchwały, ustalono: 100 m.

Na rysunku planu, stanowiącym załącznik nr 1 do analizowanej uchwały, wokół każdego z tych terenów ustalono niewielkie obszary oznaczone jako *strefy oddziaływania elektrowni wiatrowej*, dla których w § 4 ust. 7 uchwały ustalono, że w zasięgu obowiązuje zakaz lokalizacji funkcji wymagających ochrony przed hałasem przekraczającym poziom 55 dB, zgodnie z przepisami odrębnymi. Wyznaczone *strefy oddziaływania elektrowni wiatrowej* mieszczą się w ramach terenów zabudowy produkcyjno-usługowej (oznaczonych symbolami 2PU, 3PU) oraz terenu drogi klasy lokalnej (oznaczonej symbolem 1KDL). Natomiast wokół terenu 2E *strefa oddziaływania elektrowni wiatrowej* ustalona głównie w ramach terenu 1PU, wykracza w północnej jej części poza granice obszaru objętego planem, co również stanowi istotne naruszenie zasad sporządzenia planu miejscowego wynikających z art. 15 ust. 3 pkt 3a *upzp*.

Biorąc pod uwagę zapisy § 20 pkt 5 lit. a i § 21 pkt 5 lit. a uchwały o maksymalnej wysokości zabudowy w kontekście elektrowni wiatrowych, dla terenów 2E i 3E wynoszącej 140 m, a dla terenów 4E i 5E wynoszącej 100 m, należało dla tych terenów kolejno wyznaczyć 1400 m i 1000 m strefę ochronną, w nawiązaniu do art. 4 *ustawy wiatrakowej*, wprowadzającego *zasadę odległościową 10H*. Zatem biorąc powyższe pod uwagę należy wskazać, że dla tych terenów (tj. 2E, 3E, 4E i 5E), nie zostały poprawnie wyznaczone granice stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko, co narusza art. 15 ust. 3 pkt 3a *upzp*.

Należy podkreślić, że granicami planu miejscowego nie objęto obszaru spełniającego opisany powyżej ustawowy wymóg, tj. *zasady odległościowej 10H*, rażąco naruszając tym samym przepis art. 7 ust. 1 pkt 2 *ustawy wiatrakowej*, jasno wskazujący, że **plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej**, a o takim planie mówimy (przewiduje lokalizację 4 elektrowni wiatrowych) **sporządza się co najmniej dla obszaru, którego granice są wyznaczone z uwzględnieniem maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej określonej w tym planie**. Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem Burmistrza Kłobucka, że nie ma konieczności obejmowania planem miejscowym obszaru uwzględniającego tę odległość (pismo z dnia 24 listopada 2021 r., znak: GPN.6722.04.2018,GPN.KW.2265.2021).

Ponadto, stosownie do art. 7 ust. 2 *ustawy wiatrakowej* już w uzasadnieniu dołączanym do projektu uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzania planu miejscowego, przewidującego lokalizację elektrowni wiatrowej zamieszcza się w szczególności maksymalną całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej, która zostanie określona w tym planie. Natomiast w uzasadnieniu do uchwały inicjującej proces planistyczny dla przedmiotowego obszaru - uchwała nr 466/XLV/2018 Rady Miejskiej w Kłobucku z dnia 18 września 2018 r. - nie wspomniano o elektrowniach wiatrowych i nie określono ich maksymalnych wysokości. Zatem już na początku procedury planistycznej nie wyznaczono poprawnie granic przyszłego planu miejscowego, co przełożyło się na wynik końcowy, w formie nieprawidłowo uchwalonego planu oraz rażącego naruszenia art. 7 ust. 2 *ustawy wiatrakowej*.

Mając na względzie powyższe, w ocenie tutejszego organu brak poprawnie określonych stref ochronnych od istniejących wiatraków stanowi istotne naruszenie zasad sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż ustalenie stref ochronnych w granicach planu miejscowego wynika wprost z art. 15 ust. 3 pkt 3a *ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, a także z *ustawy z 16 lipca 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych*.

Ponadto nieuwzględnienie, przy wyznaczaniu granic obszaru objętego planem miejscowym, maksymalnych całkowitych wysokości elektrowni wiatrowych dopuszczonych w ramach terenów oznaczonych symbolami 2E, 3E, 4E, 5E, również stanowi istotne naruszenia zasad sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co narusza art. 7 ust. 1 pkt 2 oraz art. 7 ust. 2 wspomnianej *ustawy wiatrakowej*, gdyż nie objęto zakresem planu miejscowego wszystkich terenów, w ramach których występują faktyczne ograniczenia w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 3a *upzp*.

Podsumowując, samo dopuszczenie w planie miejscowym lokalizacji budynku mieszkalnego od elektrowni wiatrowej, w odległości mniejszej niż dziesięciokrotność całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej (gdyby plan ten obejmował swoim zasięgiem takie tereny), wobec przywołanych przepisów przejściowych - nie jest rażącym naruszeniem prawa. Niemniej jednak, nieobjęcie zakresem opracowania wszystkich stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu

terenu - należy uznać za istotne naruszenie przepisu powszechnie obowiązującego. Przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. W omawianej sprawie, wskazane naruszenie zasad sporządzania planu, a także trybu jego sporządzenia, dało organowi nadzoru podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały nr 348/XXXV/2021 Rady Miejskiej w Kłobucku z dnia 26 października 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w Kłobucku w rejonie ulic Górniczej i Drukarskiej, w całości.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności niniejszej uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Kłobucku rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.